

La Fleche, Wood River, Saskatchewan is de geboorteplaats van Norman. Hij is geboren op 17 maart 1923 als zoon van Lemuel Alexander Robinson (horlogemaker) en Annie Robinson, haar meisjesnaam is Graham.

Thuis wordt Engels gesproken en het gezin bezoekt de United Church.

Norman is de jongste, hij heeft drie oudere broers en zijn zus is ook een paar jaar ouder dan hij.

Als Norman zich aanmeldt voor actieve dienst op 13 november 1942 woont het gezin in Souris, Manitoba. Twee van zijn broers hebben zich dan al aangemeld voor de strijdkrachten.

Souris is een klein plaatsje dat de impact van de Tweede Wereldoorlog sterk ervaart. In de nabijheid wordt een vliegveld aangelegd in het kader van de Britse Commonwealth Vliegers Opleiding.

Norman is tot zijn 15e jaar naar school gegaan en heeft grade 9 behaald, het laatste jaar wordt als highschool aangemerkt.

Daarna is hij aan het werk gegaan. Hij werkt eerst circa 2½ jaar in een café. Vervolgens komt hij in dienst van de overheid bij het Departement van Transport en werkt ook ongeveer 2½ jaar bij de aanleg van het vliegveld. Zijn functie is wat onduidelijk. Bij zijn aanmelding omschrijft Norman het zelf als 'civil engineer'.

Zijn keuringsrapport meldt: 1,80 m groot, 75 kg zwaar, bruine ogen en bruin haar. Bijzondere kenmerken: een litteken op zijn rechterzij en linkervoet.

Norman was een sportief figuur blijkt later uit een interview. Hij was bij de verkenners van de padvinderij, is captain geweest van een hockeyteam en heeft als lid van een zwemclub als eens een 3-mijls race gewonnen.

Norman wordt op 13 november 1942 ingeschreven bij het districtsdepot in Winnipeg en krijgt direct verlof om zich later te melden. Op 4 december 1942 meldt hij zich voor de basis training in Portage la Prairie, Manitoba.

Tijdens de jaarwisseling 1942/1943 krijgt hij een aantal dagen verlof.

Meteen in januari 1943 ligt hij een week in het hospitaal, omdat hij een blessure aan zijn voet heeft opgelopen.

Begin februari 1943 wordt Norman overgeplaatst naar het infanterie trainingscentrum Camp Shilo, Manitoba.

Tot november 1943 blijft Norman in Camp Shilo, dan wordt hij geplaatst in Brockville, Ontario en ingeschreven bij het Officers' Training Centre. (OTC)

Bij een eerste beoordeling was hij voor de officiers opleiding aanbevolen, zij het met enige twijfel.

Norman blijft niet lang in het OTC. Na twee maand, eind december 1943, wordt hij geplaatst in Camp Barriefield, Ontario. Hier is hij in het trainingcentrum van het Canadian Signal Corps. (Verbindingsdienst)

Na een korte training in Barriefield wordt Norman begin februari 1944 overgeplaatst naar Camp Shilo, Manitoba, het trainingscentrum van het 1^e Canadese Parachute Bataljon.

Hij heeft zich hiervoor aangemeld met goedkeuring van zijn ouders, en wordt geschikt bevonden bij de gebruikelijke extra keuringen en interviews.

Eind maart 1944 krijgt Norman zijn embleem als parachutist en hem wordt inschepingsverlof toegestaan, voor hij naar het Verenigd Koninkrijk vertrekt.

Op 19 april 1944 komt Norman in het V.K. aan.

Na een paar weken in een tussenstation gelegerd te zijn geweest, meldt hij zich eind april 1944 bij het Airborne Forces Depot/School in Hardwick Hall, Derbyshire, het trainingscentrum voor parachutisten.

Oefening Ringway

Hier moet hij zich het Britse materiaal en disciplines eigen maken. Ook de tactische training voor parachutisten werd hier gegeven.

De laatste springtraining krijgt Norman bij het Airfield Detachment op de RAF-basis Ringway.

Een maand later heeft Norman ook de trainingen in het V.K. met succes afgerond.

Het dossier van hem springt dan naar augustus 1944. Norman is niet in juni 1944 in Normandië gedropt. Hij gaat per schip naar Frankrijk, waar hij op 29 augustus '44 aankomt.

Zijn verblijf in Frankrijk is Norman blijkbaar goed doorgekomen. Er zijn geen aantekeningen van ongeregelheden of verwondingen in zijn dossier. Het 1ste Canadese Parachute Bataljon is op 7 september weer terug in Engeland.

Net voor de Kerstdagen '44 wordt 1CPB gealarmeerd in verband met het Ardennenoffensief dat de Duitsers hebben ingezet. Door de slechte weersomstandigheden worden ze niet gedropt, maar gaan per schip naar België.

Toelichting:

Op 16 december 1944 lanceerden de Duitsers een laatste grootschalig offensief aan het westfront. Liefst 24 Duitse divisies waren bij het offensief betrokken.

Het doel van de Duitse aanval was een doorbraak via de Ardennen die de geallieerde troepen zou splitsen. Om vervolgens door te stoten naar Antwerpen en deze havenstad te heroveren.

Het 1st Canadian Parachute Battalion was de enige Canadese eenheid die in actie kwam in het Ardennenoffensief, dat was overwegend een Amerikaans-Duits gevecht.

Op 26 december 1944 komen de manschappen aan in België en gaan met vrachtwagens naar de Ardennen. De opmars van de Duitsers is dan al vrijwel tot stilstand gekomen.

De taak van 1CPB wordt dan patrouilles lopen en het toegewezen gebied zuiveren van vijandelijke groepen. Hierbij worden de para's ook geconfronteerd met de wreedheid van sommige vijandelijke eenheden.

Toelichting:

Tijdens hun patrouille door het stadje Bande ontdekten de mannen één van de vele wreedheden die tijdens de oorlog hebben plaatsgevonden. Zevenendertig oude mannen, kinderen en vrouwen werden in de kelder van een huis bijeengedreven en vervolgens afgeslacht met geweervuur en granaten.

Op 26 februari 1945 keert het bataljon terug naar Carter Barracks in Bulford, Engeland en Norman krijgt verlof tot 6 maart.

Het dossier van Norman heeft daarna nog twee aantekeningen:

De voorlaatste: op 24 maart 1945 aan boord van een vliegtuig gegaan en boven Duitsland gedropt.

De laatste notitie is van 30 maart 1945: Killed in Action.

De para's zijn dan ver in Duitsland doorgedrongen.

Om de verplaatsing van de 1CPB inzichtelijker te maken de volgende informatie:

Op 26 en 27 maart 1945 begon het 1e Canadese Parachutistenbataljon zich te verplaatsen vanuit Bergerfürth, in de buurt van Wezel, Duitsland. Eindbestemming: de Oostzeekust bij Wismar, indien haalbaar.

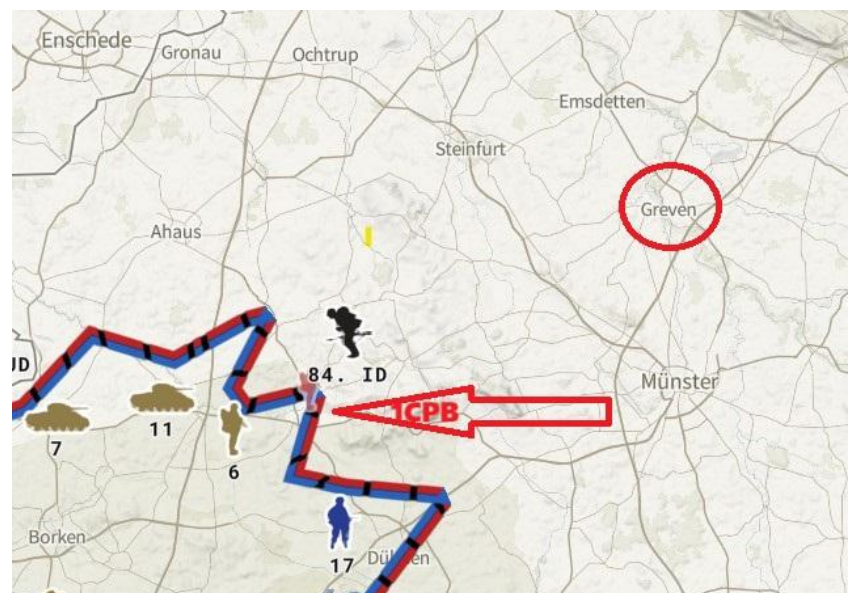
Ze hadden de opdracht het Rode Leger buiten Denemarken, en het liefst nog verder weg, te houden. Gedurende de volgende zes weken legden de mannen van 1CPB de 480 kilometer af.

Op 2 mei 1945 arriveerden zij in Wismar. Slechts enkele uren voor een Russische verkenningsgroep er aankwam.

Waar was de eenheid op 30 maart 1945, de fatale dag voor Private Norman Wesley Robinson?

Een aanhaling uit het oorlogsdagboek van 1CPB:

De B-compagnie viel GREVEN aan en stak een brug over waarvan men dacht dat het een doelwit was. Door een ongelukkige fout bij het kaartlezen stopte de compagnie op de eerste brug, terwijl ze zonder problemen verder hadden kunnen gaan naar de tweede brug.

Korte tijd later werd een grote explosie gehoord, die de tweede brug, die het eigenlijke doelwit bleek te zijn, zwaar beschadigde. Dit maakte hun opmars een stuk lastiger. Bij de inname van de stad leverde de A-compagnie echter een geweldige prestatie en leed weinig slachtoffers. De rest van het bataljon trok kort daarna de stad binnen. Er was 's nachts sprake van hevig vijandelijk granaatvuur, wat enkele slachtoffers opleverde.

Eén van die slachtoffers bij Greven (D) moet Norman Wesley Robinson geweest zijn. In de gegevens van Norman wordt ook 31 maart 1945 als datum van zijn sneuvelen genoemd.

De para's hadden in ieder geval in 2 etmalen 5 slachtoffers te betreuren. Norman krijgt op 1 april 1945 een tijdelijk graf in de buurt van Greven.

Op 7 augustus 1946 wordt zijn definitieve rustplaats de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten. De grafreferentie is: Plot 12, Rij H, Graf 10.

Toegekend werden hem:

De 1939-1934 Star; de France-Germany Star; de Defence Medal, de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Zijn grafsteen heeft als tekst:

**A token of love
and remembrance
of a son
we shall never forget**

Bronnen:

www.cwgc.org; www.ancestry.com; www.canada.ca/library-archives, project '44